

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

1813 /2021

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

(ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ)

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη, Χριστίνα-Αριστέα Μαγκλάρα, που όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και τη Γραμματέα, Κατερίνα Μαλινδρέτου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 15-12-2020, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του Ενάγοντος: του κατοίκου Άργους Αργολίδας, οδός αρ. και ήδη με ΑΦΜ: ΔΟΥ Άργους, ο οποίος κατέθεσε, την 30-10-2019, προτάσεις, που υπογράφονται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Παναγιώτη Δελή (ΑΜ ΔΣΝ: 294) και ο οποίος δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο, κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Του Εναγομένου: του κατοίκου Αγίου Δημητρίου Αττικής, οδός αρ. με ΑΦΜ: ΔΟΥ Αγίων Αναργύρων, ο οποίος κατέθεσε, την 30-10-2019, προτάσεις, που υπογράφονται από την πληρεξούσια δικηγόρο του, Ευγενία Φωτοπούλου (ΑΜ ΔΣΑ: 26.559) και ο οποίος δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο, κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Ο ενάγων με την από 21-06-2019 αγωγή του κατά του εναγομένου, που νόμιμα κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, με ειδικό αριθμό κατάθεσης δικογράφου /21-06-2019 και απευθύνεται προς το Δικαστήριο αυτό, ζητά όσα αναφέρονται σε αυτή. Κατά τη σύνταξη της από 21-06-2019 έκθεσης κατάθεσης της αγωγής, η Γραμματέας έθεσε στο πρωτότυπο και τα αντίγραφα αυτής ευδιάκριτη σημείωση, στην οποία αναγράφεται η προθεσμία κατάθεσης προτάσεων και η επισήμανση ότι εκπρόθεσμες προτάσεις δε λαμβάνονται υπόψη. Κατόπιν, ο φάκελος της δικογραφίας έκλεισε με την παρέλευση της προθεσμίας 15 ημερών από τη λήξη της ως άνω προθεσμίας για την κατάθεση προτάσεων, εντός της οποίας γίνονται οι αμοιβαίες αντικρούσεις με προσθήκη στις προτάσεις και η συζήτηση της ως άνω αγωγής προσδιορίσθηκε, δυνάμει της υπ' αριθμ. 7/2020 πράξης της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Δικαστηρίου τούτου και σύμφωνα με τον Κανονισμό του Δικαστηρίου τούτου, για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και η υπόθεση εγγράφηκε στο οικείο πινάκιο, της εγγραφής επέχουσας θέση κλητεύσεως όλων των διαδίκων.

Κατά τη δημόσια συζήτηση της ανωτέρω αγωγής, αυτή εκφωνήθηκε κατά τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Η υπό κρίση αγωγή, η οποία στρέφεται κατά του εναγομένου, κατατέθηκε νόμιμα στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, από τον υπογράφοντα αυτή πληρεξούσιο δικηγόρο του ενάγοντος (αρ. γραμμ. προκαταβολής ΔΣΝ: Ν0004395/14-06-2019), την 21-06-2019, συνεπώς, αμφότερα τα διάδικα μέρη (ενάγων και εναγόμενος) όφειλαν να

καταθέσουν προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα επικαλούμενα με αυτές αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα εντός της ως άνω νόμιμης προθεσμίας των εκατό (100) ημερών από την κατάθεση της αγωγής, υπολογιζομένης αυτής κατά τις διατάξεις των άρθρων 144 και 147 παρ. 2 ΚΠολΔ, ως ισχύουν, ήτοι, εν προκειμένω, έως και την 30-10-2019. Ακολούθως, την 30-10-2019, ήτοι εμπρόθεσμα, ο ενάγων κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου τις από 26-10-2019 προτάσεις του, καθώς και τα σχετικά με την αγωγή του αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα, μεταξύ των οποίων και το από 26-10-2019 δικαστικό πληρεξούσιο, μετά θεωρήσεως του γνησίου υπογραφής του υπογράφοντος αυτό ενάγοντος, με την οποία χορηγήθηκε δικαστική πληρεξουσιότητα, κατ' άρθρο 96 και 97 ΚΠολΔ, στην ως άνω υπογράφουσα την αγωγή και τις προτάσεις Δικηγόρο Ναυπλίου, Παναγιώτη Δελή (ΑΜ ΔΣΝ: 294) (αρ. γραμματίου προκαταβολής ΔΣΝ: Ν0006991/25-10-2019), για την εκπροσώπηση του ενάγοντος ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου και τη διενέργεια όλων των κύριων και παρεπόμενων πράξεων που αφορούν τη διεξαγωγή της ανοιγείσας δίκης, όπως αυτές μνημονεύονται, ειδικότερα, στο εν λόγω πληρεξούσιο έγγραφο, καθώς και την υπ' αριθμ. 4945Δ'/09-07-2019 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, Βασιλείου Αν. Παπαγιαννούλα, από την οποία προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής επιδόθηκε νομίμως και εμπροθέσμως στον εναγόμενο, κατ' άρθρο 128 παρ. 1 ΚΠολΔ. Επίσης, την 30-10-2019, ήτοι εμπρόθεσμα, ο εναγόμενος κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου τις από 30-10-2019 προτάσεις του, καθώς και τα σχετικά του αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα, μεταξύ των οποίων και την από 22-10-2019 εξουσιοδότηση, με θεώρηση του γνησίου της υπογραφής του υπογράφοντος αυτή εναγομένου, με την οποία χορηγήθηκε δικαστική

πληρεξουσιότητα, κατ' άρθρο 96 και 97 ΚΠολΔ, στην υπογράφουσα τις προτάσεις, Δικηγόρο Αθηνών, Ευγενία Φωτοπούλου (ΑΜ ΔΣΑ: 26.559) (αρ. γραμματίου προκαταβολής εισφορών & ενσήμων ΔΣΑ: Π2266434/30-10-2019 & Π2301090/14-11-2019), για την εκπροσώπηση του εναγόμενου ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου και τη διενέργεια όλων των κύριων και παρεπόμενων πράξεων που αφορούν τη διεξαγωγή της ανοιγείσας δίκης, όπως αυτές μνημονεύονται, ειδικότερα, στο εν λόγω έγγραφο παροχής πληρεξουσιότητας. Κατόπιν, την 14-11-2019, ήτοι εμπρόθεσμα, ο ενάγων κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου την από 13-11-2019 προσθήκη στις προτάσεις του – αντίκρουση (μετά 14 σχετικών εγγράφων), που υπογράφεται από τον ίδιο ως άνω πληρεξούσιο δικηγόρο του. Επίσης, την 14-11-2019, ήτοι εμπρόθεσμα, ο εναγόμενος κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου την από 14-11-2019 προσθήκη στις προτάσεις του – αντίκρουση (μετά 2 σχετικών εγγράφων), που υπογράφεται από την ίδια ως άνω πληρεξούσια δικηγόρο του. Συνεπώς, μετά τη νομότυπη ολοκλήρωση της άσκησης της υπό κρίση αγωγής κατά του εναγομένου, νομότυπα και παραδεκτά, κατά τα ανωτέρω στην παρούσα αναφερόμενα, λαμβάνουν μέρος στην παρούσα δίκη οι διάδικοι, δίχως να ασκεί έννομη επιρροή η μη παράστασή τους κατά τη δημόσια συζήτησή της στην αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, κατά την οποία δεν είναι υποχρεωτική η παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους (αρθρ. 237 παρ. 4 εδ. ζ' ΚΠολΔ, ως ισχύει).

II. Κατά τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ, όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει. Από τη διάταξη αυτή, συνδυαζόμενη με εκείνες των άρθρων 297, 298, 299, 330 και 932 του ίδιου Κώδικα, προκύπτει, ότι προϋποθέσεις της ευθύνης για αποζημίωση από αδικοπραξία, αλλά και χρηματική ικανοποίηση λόγω

ηθικής βλάβης, που αποτελεί μη περιουσιακή ζημία, είναι: α) ζημιογόνος συμπεριφορά (πράξη ή παράλειψη), β) παράνομος χαρακτήρας της πράξης ή παράλειψης, γ) υπαιτιότητα, που περιλαμβάνει το δόλο και την αμέλεια και δ) πρόσφορη αιτιώδης συνάφεια μεταξύ ζημιογόνου συμπεριφοράς και αποτελέσματος, δηλαδή της ζημίας. Παράνομη είναι η συμπεριφορά που αντίκειται σε απαγορευτικό ή επιτακτικό κανόνα δικαίου, ο οποίος απονέμει δικαίωμα ή προστατεύει συγκεκριμένο συμφέρον του ζημιωθέντος, μπορεί δε η συμπεριφορά αυτή να συνίσταται σε θετική ενέργεια ή σε παράλειψη ορισμένης οφειλόμενης ενέργειας. Για την κατάφαση της παρανομίας δεν απαιτείται παράβαση συγκεκριμένου κανόνα δικαίου, αλλά αρκεί η αντίθεση της συμπεριφοράς στο γενικότερο πνεύμα του δικαίου ή στις επιταγές της εννόμου τάξεως. Έτσι, παρανομία συνιστά και η παράβαση της γενικής υποχρέωσης πρόνοιας και ασφάλειας στο πλαίσιο της συναλλακτικής και γενικότερα, της κοινωνικής δραστηριότητας των ατόμων, δηλαδή η παράβαση της κοινωνικώς επιβεβλημένης και εκ της θεμελιώδους δικαιοϊκής αρχής της συνεπούς συμπεριφοράς απορρέουσας υποχρέωσης λήψεως ορισμένων μέτρων επιμέλειας για την αποφυγή προκλήσεως ζημίας σε έννομα αγαθά τρίτων προσώπων. Αιτιώδης, δε, συνάφεια υπάρχει, όταν η πράξη ή η παράλειψη ήταν ικανή και πρόσφορη, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, άλλως κατά την πιθανή και συνήθη πορεία των πραγμάτων, να επιφέρει το επιζήμιο αποτέλεσμα, το οποίο επήλθε στη συγκεκριμένη περίπτωση (ΟΛΑΠ 23/1998 ΕΛΔνη 30.1150, ΑΠ 87/2000 ΕΛΔνη 41.967). Εξάλλου, δικαιούχος αποζημίωσης είναι αυτός που προσβλήθηκε με την αδικοπραξία άμεσα στα δικαιώματα, έννομα αγαθά ή προστατευόμενα συμφέροντά του. Περαιτέρω, μία καταρχήν παράνομη συμπεριφορά παύει να είναι παράνομη, όταν συντρέχουν ειδικοί λόγοι που αποκλείουν ή αίρουν τον παράνομο χαρακτήρα της. Τέτοιοι λόγοι είναι

η συναίνεση του παθόντος, η νόμιμη άσκηση δικαιώματος, η νόμιμη αυτοδικία, η κατάσταση ανάγκης, η σύγκρουση καθηκόντων, η επιτρεπόμενη διοίκηση αλλότριων και άλλοι λόγοι προβλεπόμενοι από ειδικές διατάξεις νόμου, τους οποίους οφείλει να επικαλεστεί και να αποδείξει ο εναγόμενος για αποζημίωση (ΑΠ 683/95, ΑΠ 1110/96, ΣΤΕ 1693/98, ΑΠ 211/94, ΑΠ 255/87, ΑΠ 1763/84).

Έτσι, η προσβολή μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως εξύβριση, απλή δυσφήμιση ή συκοφαντική δυσφήμιση που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 του ΠΚ. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ., όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλο γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του, διαπράττει το έγκλημα της δυσφήμισης, και αν το γεγονός αυτό είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι τούτο είναι ψευδές τότε διαπράττει το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης. Έτσι, για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης αμφοτέρων των άνω εγκλημάτων απαιτείται ισχυρισμός ή διάδοση από τον υπαίτιο, με οποιονδήποτε τρόπο, ενώπιον τρίτου, για κάποιον άλλο, γεγονός που θα μπορούσε να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του. Ως ισχυρισμός θεωρείται η ανακοίνωση προερχόμενη ή εξ ίδιας πεποιθήσεως ή γνώμης ή εκ μετάδοσης από τρίτο πρόσωπο. Αντίθετα, διάδοση υφίσταται, όταν λαμβάνει χώρα μετάδοση της από άλλον γενομένης ανακοίνωσης. Ο ισχυρισμός ή η διάδοση επιβάλλεται να γίνεται ενώπιον τρίτου. Αυτό το οποίο αξιολογείται είναι το γεγονός, δηλαδή οποιοδήποτε συμβάν του εξωτερικού κόσμου, αναγόμενο στο παρόν ή παρελθόν, υποπίπτον στις αισθήσεις και δυνάμενο να αποδειχθεί, αντίκειται δε προς την ηθική και ευπρέπεια. Αντικείμενο προσβολής είναι η τιμή και η υπόληψη του φυσικού προσώπου, ως στοιχεία της προσωπικότητάς του. Ο νόμος θεωρεί ως προστατευόμενο

αγαθό την τιμή ή την υπόληψη του προσώπου, το οποίο είναι μέλος μιας οργανωμένης κοινωνίας και κινείται στα πλαίσια της συναλλακτικής ευθύτητας. Η τιμή του προσώπου θεμελιώνεται επί της ηθικής αξίας, η οποία πηγή έχει την ατομικότητα και εκδηλώνεται με πράξεις ή παραλείψεις. Δεν αποκλείεται στην έννοια του γεγονότος να υπαχθούν και η έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσης, ακόμη δε και χαρακτηρισμός, οσάκις αμέσως ή εμμέσως υποκρύπτονται συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία ως πραγματικά γεγονότα, τα οποία, στη συγκεκριμένη περίπτωση, συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας, δηλαδή, μόνον όταν συνδέονται και σχετίζονται με το γεγονός κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικώς να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα, άλλως μπορεί να αποτελούν εξύβριση κατά την ΠΚ 361. Εξάλλου, για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της δυσφήμισης απαιτείται γνώση ότι το ισχυριζόμενο ή διαδιδόμενο ενώπιον τρίτου γεγονός είναι κατάλληλο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου και θέληση του δράστη να ισχυρισθεί ενώπιον τρίτου ή να διαδώσει το βλαπτικό γεγονός, ενώ για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης, απαιτείται, επιπλέον και γνώση του δράστη ότι το γεγονός είναι ψευδές. Ωστόσο, σε περίπτωση που ο δράστης ανυπαίτιως δεν γνώριζε το ψευδές του γεγονότος που ισχυρίσθηκε ή διέδωσε ή είχε αμφιβολίες γι' αυτό, δεν στοιχειοθετείται το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, παραμένει, όμως, η απλή δυσφήμιση, ως προσβάλλουσα, επίσης, την προσωπικότητα σε βαθμό μη ανεκτό, εκτός αν συντρέχει κάποια από τις προβλεπόμενες από το άρθρο 367 παρ. 1 ΠΚ. περιπτώσεις, οι οποίες αίρουν τον άδικο χαρακτήρα της πράξης. Έτσι, σύμφωνα με την παρ. 1, περ. α'-δ' του άρθρου 367 ΠΚ, το άδικο των προβλεπόμενων στα άρθρα 361 επ. του ίδιου Κώδικα πράξεων αίρεται, μεταξύ των άλλων περιπτώσεων που

προβλέπονται στο άρθρο αυτό και όταν πρόκειται για εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή σε ανάλογες περιπτώσεις (περ. γ' και δ'). Η τελευταία αυτή διάταξη (ΠΚ 367), για την ενότητα της έννομης τάξης, εφαρμόζεται αναλογικά και στο χώρο του ιδιωτικού δικαίου, όπως αυτός οριοθετείται από τις διατάξεις των άρθρων 57-59 και 914 επ. ΑΚ. Επομένως, αιρομένου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερθεισών αξιόποινων πράξεων (με την επιφύλαξη, όπως κατωτέρω, της ΠΚ 367 §2), αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς, ως όρος της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Συνεπώς, η προβολή περίπτωσης του άρθρου 367 §1 του ΠΚ αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό καταλυτικό της αγωγής του προσβληθέντος, λόγω άρσης του παρανόμου της προσβολής. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις δεν αίρεται λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος κλπ. και συνεπώς, παραμένει η ποινική ευθύνη των κατά το νόμο υπευθύνων, άρα και η υποχρέωση τους προς αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της ΠΚ 367 §2, δηλαδή, όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης των άρθρων 363-362 ΠΚ ή όταν από τον τρόπο εκδήλωσης ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου. Η προβολή δε από τον προσβληθέντα περίπτωσης από την ΠΚ 367 §2 αποτελεί αντένσταση κατά της εκ της ΠΚ 367 §1 ένστασης. Τέτοιος τρόπος για την απόδειξη του σκοπού εξύβρισης συντρέχει, ιδίως, όταν αυτός δεν είναι αντικειμενικά αναγκαίος για την απόδοση της σκέψης εκείνου που φέρεται ότι ενεργεί από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, ο οποίος παρά

ταύτα χρησιμοποίησε τον τρόπο αυτό για να προσβάλλει την τιμή του άλλου. Το ζήτημα εάν οι εκδηλώσεις που προαναφέρθηκαν ήταν πρόσφορες και αναγκαίες αντικειμενικά για τη διαφύλαξη του δικαιώματος του εναγομένου και περί του κατά πόσο οι εκδηλώσεις αυτές υπερέβησαν, τελικά, το αναγκαίο μέτρο για τη διαφύλαξη του ίδιου δικαιώματος, αποτελεί νομική έννοια υποκείμενη στον έλεγχο του Αρείου Πάγου.

Επίσης, από τις διατάξεις των άρθρων 299, 300, 330, 914 και 932 του ΑΚ προκύπτει ότι σε περίπτωση τέλεσης αδικοπραξίας αποκαθίσταται, εκτός από την περιουσιακή ζημία και η μη περιουσιακή ζημία ή ηθική βλάβη, με την επιδίκαση εύλογης χρηματικής ικανοποίησης. Κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 932 του ΑΚ, το Δικαστήριο, προκειμένου να καθορίσει το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης σε εύλογο ποσό, λαμβάνει υπόψη του το είδος και τις συνθήκες της προσβολής των αγαθών του παθόντος, το βαθμό του πταίσματος του υπαιτίου και του ενδεχομένου συντρέξαντος πταίσματος του παθόντος, την οικονομική και κοινωνική κατάσταση του παθόντος και του υπαιτίου και άλλες ενδεχομένως συντρέχουσες ειδικές περιστάσεις (συμπαρομαρτούσες συνθήκες), εκτιμώντας τα στοιχεία αυτά κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας (ΑΠ 1339/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1987/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), δίχως να διατάσσεται απόδειξη, αλλά το δικαστήριο αποφαινεται για αυτά κατά κρίση ελεύθερη και μη υποκείμενη σε αναιρετικό έλεγχο (ΑΠ 1445/2003 ΕΛΔ46(2005).822).

III. Με την υπό κρίση αγωγή, κατ' εκτίμηση του δικογράφου της, ο ενάγων εκθέτει ότι το έτος 2013 ήταν κύριος ενός ακινήτου, που βρίσκεται στο Κυνουρίας, το οποίο προέρχεται
από διανομή, δυνάμει του με αριθμ. 1991 συμβολαίου του
Συμβολαιογράφου Άργους, Δημητρίου Κωτσόγιαννη, νομίμως

μεταγραφέντος, μεγαλύτερου ακινήτου, το οποίο ανήκε από κοινού, κατά συγκυριότητα εξ αδιαιρέτου, σε αυτόν και τον αδελφό του, και το οποίο είχαν αυτοί από κοινού αγοράσει, δυνάμει του με αριθμ. -1985 πωλητηρίου συμβολαίου του Συμβολαιογράφου Άργους, Δημητρίου Κωτσόγιαννη, νομίμως μεταγραφέντος, όπως αυτό περιγράφεται στην αγωγή. Ότι επί του ανωτέρω ακινήτου ιδιοκτησίας του, ο ενάγων έχει ανεγείρει οικοδομή, που αποτελείται από υπόγειο, ισόγειο και πρώτο πάνω από το ισόγειο ορόφους. Ότι ο εναγόμενος, ο οποίος είναι κύριος γειτονικής προς τη δική του εξοχικής κατοικίας, υπέβαλε, την 01-10-2013, στην Υπηρεσία Δόμησης του Δήμου Βόρειας Κυνουρίας, τη με αριθμ. πρωτ. 10-2013 αίτηση, στην οποία αναγράφονταν, κατά λέξη, τα εξής: «Παρακαλώ όπως κάνετε έλεγχο στην οικία του που βρίσκεται στο οδός , θέση για σωρεία πολεοδομικών παραβάσεων (κτίσιμο μπαλκονιού, αποθήκες που έχουν γίνει διαμερίσματα)». Ότι η ως άνω Υπηρεσία, η οποία προέβη, ακολούθως, σε έλεγχο στην ως άνω οικοδομή του, δε διαπίστωσε οποιαδήποτε πολεοδομική παράβαση, καθόσον ο ενάγων, με τη με αριθμ. /2011 δήλωσή του, είχε ενταχθεί στις διατάξεις του ν. 4014/2011 για τη νομιμοποίηση των πολεοδομικών υπερβάσεων/παραβάσεων που υπήρχαν στο ακίνητό του και είχε πληρώσει τα αντίστοιχα τέλη υπαγωγής στη ρύθμιση του νόμου. Ότι τα ως άνω έγγραφα τελούσαν σε γνώση της Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Β. Κυνουρίας, ο δε εναγόμενος είχε τη δυνατότητα να λάβει πρόσβαση και γνώση σε αυτά, πριν προβεί στη σε βάρος του ψευδή και συκοφαντική καταγγελία, παρόλ' αυτά, από υπαιτιότητά του, υπέβαλε την τελευταία χωρίς προηγούμενο έλεγχο και γνώση της αληθούς, τρέχουσας πολεοδομικής κατάστασης του ακινήτου του, με σκοπό τη σε βάρος του ενάγοντος επιβολή προστίμου για υποτιθέμενες

6^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1813 /2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών

(Τακτική Διαδικασία)

πολεοδομικές παραβάσεις και ούτως, στην πρόκληση της οικονομικής του βλάβης, για λόγους εμπάθειας και μίσους προς το πρόσωπο του ενάγοντος και για περαιτέρω άγνωστους σε αυτόν λόγους. Ότι, ακολούθως, ο εναγόμενος προέβη και σε άλλη, σε βάρος του ψευδή αναφορά στις Αρχές. Ότι, ειδικότερα, υπέβαλε, την 12-08-2014, στον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.) και στην Περιφερειακή Υπηρεσία Τουρισμού Πελοποννήσου, τη με αριθμ. πρωτ.

2014 αίτηση, στην οποία αναφέρονταν, κατά λέξη, τα εξής: «Πρόκειται για το σπίτι του

που βρίσκεται στο του νομού Αρκαδίας επαρχία Βόρειας Κυνουρίας στη θέση οδός τέρμα ανάμεσα στα συγκροτήματα και το οποίο έχει

μετατρέψει σε ενοικιαζόμενα διαμερίσματα-δωμάτια εδώ και μία πενταετία περίπου. Από προσωπική εμπειρία γνωρίζω τα ενοικιάζει σε ξένους και Έλληνες χωρίς να εκδίδει αποδείξεις και χωρίς να υπάρχει πουθενά στο κτίριό του διακριτικό του Ε.Ο.Τ. Σας παρακαλώ όπως προβείτε στις νόμιμες διαδικασίες και ελέγχους και να με ενημερώσετε για την εξέλιξη της υποθέσεως. Το όνομά μου είναι

κάτοικος Αγίου Δημητρίου οδός

TK 17343 Αθήνα με email: (το σύνηθες υποζύγιο που πληρώνει όλους τους φόρους Αθήνα 07.08.2014)». Ότι απέστειλε με τηλεομοιοτυπία (fax) την ως άνω αίτηση στα κεντρικά γραφεία του Ε.Ο.Τ., με την ένδειξη «ΕΠΕΙΓΟΝ» και κατόπιν, απευθυνόμενος στις ίδιες ανωτέρω Αρχές, υπέβαλε το με αριθμ. πρωτ.

15-09-2014 έγγραφο, στο οποίο αναφέρονταν, κατά λέξη, τα εξής: «Σε συνέχεια της καταγγελίας που έκανα για τα ενοικιαζόμενα δωμάτια στο Ξεροπήγαδο του σας παραθέτω το site και τον τιμοκατάλογο: το δεύτερο σπίτι από αριστερά». Ότι της ως άνω καταγγελίας ακολούθησε επιτόπιος έλεγχος-

επιθεώρηση από αρμόδιο Κλιμάκιο Ελέγχου του Ε.Ο.Τ., κατά τον οποίο, όμως, ουδεμία παράβαση διαπιστώθηκε και ουδόλως διαπιστώθηκε παράνομη λειτουργία τουριστικού καταλύματος στην οικοδομή του ενάγοντος, ενώ η Περιφερειακή Υπηρεσία Τουρισμού Πελοποννήσου απέστειλε στον εναγόμενο το με αριθμ. πρωτ. [ ] έγγραφο, το περιεχόμενου του οποίου αναγράφεται στην αγωγή, με το οποίο τον ενημέρωσε για το πόρισμα του σχετικού ελέγχου και ειδικότερα, ότι το μεν διαμέρισμα του πρώτου ορόφου της οικοδομής μισθώνεται, με σύμβαση αστικής μίσθωσης, η οποία (σύμβαση) υποβλήθηκε εγγράφως από τον ενάγοντα, σε αλλοδαπό υπάλληλο αλλοδαπής εταιρείας ([ ]), στο οποίο διαμένει ο μισθωτής με τα μέλη της οικογένειάς του, το δε ισόγειο διαμέρισμα χρησιμοποιείται ως κατοικία του ιδιοκτήτη, καθώς και ότι ο ενάγων είχε ήδη υποβάλει, την 06-02-2014, στην Π.Υ.Τ. Πελοποννήσου, τη με αριθμ. πρωτ. [ ] -2014 αίτηση για έγκριση αρχιτεκτονικών σχεδίων, προκειμένου να του χορηγηθεί Ειδικό Σήμα Λειτουργίας Ενοικιαζόμενων Δωματίων, στο δε ως άνω έγγραφο, το οποίο κοινοποιήθηκε στο Αστυνομικό Τμήμα Παράλιου Άστρους, κλήθηκε το τελευταίο να παρακολουθεί τυχόν παράνομη λειτουργία του οικοδομήματος του ενάγοντος, ως τουριστικού καταλύματος και να ενημερώσει σχετικά τη Διεύθυνση (Π.Υ.Τ. Πελοποννήσου). Ότι, εφόσον, όμως, ουδέποτε αποδείχθηκαν, κατόπιν των ελέγχων της Υπηρεσίας του Ε.Ο.Τ. και του οικείου Αστυνομικού Τμήματος, τα από τον εναγόμενο καταγγελλόμενα, προκύπτει ότι ο τελευταίος προέβη στις σε βάρος του ψευδείς, ανήθικες και συκοφαντικές καταγγελίες, εν γνώσει του ψευδούς αυτών και με σκοπό την επιβολή, σε βάρος του ενάγοντος, διοικητικών κυρώσεων και προστίμων από τις αρμόδιες δημόσιες υπηρεσίες, καθώς και με πρόθεση να βλάψει την τιμή και υπόληψη του ενάγοντος, επιχειρώντας να παρουσιάσει αυτόν στις Αρχές, ως ασεβή έναντι των νόμων και του

κράτους και ως φοροφυγά. Ότι η ως άνω συμπεριφορά του εναγομένου, η οποία συνιστά υποστήριξη και διάδοση, εκ μέρους του, δυσφημιστικών και παντελώς ψευδών πραγματικών περιστατικών και αναφορών στο πρόσωπο του ενάγοντος, εν γνώσει της αναλήθειάς τους, εκδηλώθηκε, εκ μέρους του, με αποκλειστικό σκοπό την προσβολή της προσωπικότητας και ιδίως, της τιμής και υπόληψης του τελευταίου, από αυτή, δε, ο ενάγων έχει υποστεί ηθική βλάβη, εξαιτίας της βάνανσης προσβολής της προσωπικότητάς του και ιδίως, της τιμής και υπόληψής του εντός του στενού κοινωνικού περιβάλλοντος (σε γείτονες και γνωστούς), όπου βρίσκεται η εν λόγω κατοικία του και στο οποίο διαδόθηκαν οι εν λόγω συκοφαντικοί ισχυρισμοί του εναγομένου, με συνέπεια τα μέλη αυτού να προβούν, αναπόφευκτα, αλλά αδίκως, σε αρνητικές γι' αυτόν εκτιμήσεις, καθώς και εξαιτίας της ιδιαίτερης ανησυχίας και άγχους που βίωσε, λόγω του προκληθέντος εξ αυτής (της συμπεριφοράς) σοβαρού κινδύνου επιβολής διοικητικών ή και ποινικών κυρώσεων σε βάρος του, για παραβάσεις της πολεοδομικής νομοθεσίας, οι οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν κατά τους ενδεδειχμένους ελέγχους που διενήργησαν τα αρμόδια όργανα της πολεοδομικής υπηρεσίας. Με βάση το ιστορικό αυτό, ο ενάγων ζητά να υποχρεωθεί ο εναγόμενος, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να του καταβάλει, ως εύλογη χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης, το ποσό των 19.000 ευρώ, το οποίο είναι ανάλογο με το μέγεθος και τη διάρκεια της προσβολής του και τις συνθήκες, υπό τις οποίες αυτή τελέστηκε σε βάρος του, με το νόμιμο τόκο από το μήνα Αύγουστο του έτους 2015, κατά τον οποίο ο ενάγων έλαβε γνώση των σε βάρος του ψευδώς καταγγελλθέντων από τον εναγόμενο, άλλως από την επίδοση της αγωγής, μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφλησή του, να απαγγελθεί, σε βάρος του, προσωπική κράτηση διάρκειας ενός έτους,

ως μέσο εκτέλεσης της απόφασης, καθώς και να καταδικαστεί αυτός στην εν γένει δικαστική του δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή, το αίτημα της οποίας τράπηκε, παραδεκτώς, με τις έγγραφες προτάσεις του ενάγοντος, από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, αρμοδίως, καθ' ύλη και κατά τόπο, εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρα 7, 9, 14 παρ. 1^α και 22 ΚΠολΔ), για να εκδικασθεί κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία, είναι δε αυτή επαρκώς ορισμένη ως προς τα αναγκαία, για τη θεμελίωση της αξίωσης εξ αδικοπραξίας του ενάγοντος, για αποκατάσταση της προκληθείσας σε αυτόν ηθικής βλάβης, κατά του εναγομένου, πραγματικά περιστατικά, ήτοι των παράνομων και υπαίτιων ενεργειών του τελευταίου, απορριπτομένου του περί αοριστίας αυτής ισχυρισμού αυτού, ως αβάσιμου. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προμνησθείσες διατάξεις, καθώς και σε αυτές των άρθρων 297, 299, 914 επ., 932 ΑΚ, 70 και 176 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος περί κήρυξης της παρούσας προσωρινά εκτελεστής, το οποίο, κατόπιν της τροπής του αγωγικού αιτήματος σε αναγνωριστικό, είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθόσον εκτελεστότητα παράγουν μόνο οι καταψηφιστικές διατάξεις δικαστικής απόφασης, καθώς και του αιτήματος περί απαγγελίας προσωπικής κράτησης σε βάρος του εναγομένου, το οποίο είναι, επίσης, μη νόμιμο και προς τούτο, απορριπτέο, διότι δεν απαγγέλλεται τέτοια για απαιτήσεις μικρότερες των 30.000 ευρώ (αρθρ. 1047 παρ. 2 ΚΠολΔ). Πρέπει, συνεπώς, η υπό κρίση αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, καθόσον δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου, ως προς το αναγνωριστικό αίτημά της, διότι, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 7 του ν.δ. 1544/1942, ως τροποποιηθείσα ισχύει, ορίζεται ότι: «Στο τέλος, που επιβάλλεται κατά το άρθρο 2 του ν. ΓΠΟΗ/1912, δεν υπόκεινται οι αναγνωριστικές αγωγές, καθώς και οι αγωγές για την εξάλειψη

υποθήκης και προσημείωσης και εκείνες που αφορούν την ακύρωση πλειστηριασμού» και με δεδομένο ότι η αγωγή λογίζεται, κατ' άρθρο 295 § 1 ΚΠολΔ, ως εξαρχής ασκούμενη με αναγνωριστικό αίτημα.

IV. Ο εναγόμενος αρνήθηκε, με τις έγγραφες προτάσεις του, την υπό κρίση αγωγή, παραδεκτώς δε και εμπροθέσμως, με αυτές, προέβαλε τις εξής ενστάσεις: α) παραγραφής της ένδικης αξίωσης για καταβολή χρηματικής ικανοποίησης, λόγω ηθικής βλάβης, απορρέουσας εκ της επικαλούμενης αδικοπραξίας, θεωρούμενης αυτής ως πενταετούς διάρκειας, αρχόμενης από τη λήξη του έτους, εντός της οποίας αυτή (η αξίωση) γεννήθηκε, με βάση τα οριζόμενα στο άρθρο 937 ΑΚ, δεδομένου ότι ο ενάγων έλαβε γνώση των από αυτόν, ενώπιον της Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Β. Κυνουρίας, καταγγελλομένων σε βάρος του, εντός του έτους 2013, οπότε υπέβαλε, αυτός, ακολούθως, στην ως άνω Υπηρεσία, σχετική δήλωση για την νομιμοποίηση των πολεοδομικών παραβάσεων του ακινήτου του, κατά τα ειδικότερα στις προτάσεις του αναφερόμενα, η οποία (ένσταση) είναι νόμιμα και θα πρέπει να εξετασθεί, περαιτέρω, κατ' ουσίαν. Β) συνδρομής λόγω άρσης του άδικου (και του παράνομου) της πράξης του εναγομένου, με την οποία αυτός κατήγγειλε, ενώπιον της αρμόδιας πολεοδομικής αρχής, τις πολεοδομικές παραβάσεις στο ακίνητο του ενάγοντος, στο βαθμό που η εν λόγω καταγγελία συνιστά δυσφημιστικό και προσβλητικό για την τιμή και την υπόληψη του τελευταίου γεγονός-ισχυρισμό και τούτο, για το λόγο ότι συντρέχει, εν προκειμένω, δικαιολογημένο ενδιαφέρον και έννομο συμφέρον του προς καταγγελία των ως άνω γενομένων αυθαιρεσιών, οι οποίες θίγουν και βλάπτουν το δικό του δικαίωμα κυριότητας επί του ακινήτου ιδιοκτησίας του, που γειτνιάζει σε αυτό του ενάγοντος και του οποίου η θέα προς το Μπούρτζι του Ναυπλίου περιορίζεται από τις αυθαίρετες κατασκευές-υπερβάσεις του ενάγοντος, κατά τα ειδικότερα στις προτάσεις του αναφερόμενα, η

οποία (ένσταση) είναι νόμιμη (κατ' άρθρ. 367 παρ. 1 ΠΚ) και θα πρέπει να εξετασθεί, περαιτέρω, ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Σημειώνεται, δε, ότι παραδεκτώς και νομίμως, καθ' υποφορά, με την αγωγή, καθώς και με τις έγγραφες προτάσεις του, ο ενάγων προέβαλε την αντένσταση του άρθρου 367 παρ. 2 ΠΚ, με βάση την οποία επικαλέστηκε σκοπό εξύβρισής του, εκ μέρους του εναγομένου και συνεπώς, ότι δε συντρέχει λόγος άρσης του άδικου και του παράνομου της συμπεριφοράς του εναγομένου σε βάρος του, η δε εν λόγω αντένσταση θα εξετασθεί, περαιτέρω, κατ' ουσίαν. Τέλος, ο εναγόμενος παραδεκτώς, κατά τα ανωτέρω, προέβαλε και την ένσταση καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος του ενάγοντος προς επιδίκαση της αιτούμενης αξίωσης χρηματικής ικανοποίησης, λόγω ηθικής βλάβης, για τους ειδικότερους στις προτάσεις του λόγους, η οποία (ένσταση) είναι, όμως, απορριπτέα, ως μη νόμιμη, καθόσον συνιστά, ουσιαστικά, αιτιολογημένη άρνηση της αγωγής, δίχως, δηλαδή, τα θεμελιωτικά αυτής περιστατικά και αληθή υποτιθέμενα, να δύνανται να στηρίξουν την επικαλούμενη με αυτήν καταχρηστικότητα, κατ' άρθρο 281 ΑΚ.

V. Από την εκτίμηση όλων των προσκομιζόμενων και νομίμως επικαλούμενων από τους διαδίκους εγγράφων, για να χρησιμεύσουν είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα είτε ως δικαστικά τεκμήρια, ορισμένα εκ των οποίων μνημονεύονται ειδικώς, κατωτέρω, στην παρούσα, δίχως, όμως, να παραλείπεται η εκτίμηση οποιουδήποτε εξ αυτών, κατά την ουσιαστική διερεύνηση της διαφοράς, μεταξύ των οποίων και: 1) οι μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενες από τον ενάγοντα, α) με αριθμό ... /09-10-2019 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρος ... του ... που ελήφθη νομοτύπως, ενώπιον του Ειρηνοδίκη Ναυπλίου και β) ... /11-10-2019 και ... /11-10-2019 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων ... του ... και ... του ... , αντίστοιχα, οι οποίες

έλαβαν χώρα νομοτύπως, ενώπιον της Ειρηνοδίκη Άργους, κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλητεύσεως του εναγομένου, την 09-07-2019, με την επίδοση της κρινόμενης αγωγής (βλ. την ανωτέρω έκθεση επίδοσης της υπό κρίση αγωγής), ο οποίος, όμως, δεν παρέστη κατά τη λήψη τους, απορριπτομένης της υποβληθείσας από τον εναγόμενο ένστασης περί του ανυπόστατου και απαράδεκτου αυτών, λόγω μη αντιστοίχησης του καθορισμένου χρόνου για τη λήψη εκάστης εξ αυτών με το πρόσωπο εκάστου των βεβαιωσάντων μαρτύρων, καθόσον αρκεί, για το ορισμένο της σχετικής κλήσης, η αναφορά του τόπου και του χρόνου (ημέρα και ώρα) της λήψης της ένορκης βεβαίωσης, καθώς και των αναφερόμενων, κατ' άρθρο 422 παρ. 1 ΚΠολΔ, στοιχείων που αφορούν στο πρόσωπο του μάρτυρος, τα οποία άπαντα εμπεριέχονται, εν προκειμένω, στην οικεία κλήση, που έχει συνταχθεί κάτωθι της εντολής για επίδοση (της αγωγής) προς τον αρμόδιο δικαστικό επιμελητή, 2) οι με επίκληση προσκομιζόμενες, με τις προτάσεις του, από τον εναγόμενο, α) με αριθμ. /23-10-2019 ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος, και με αριθμ. /23-10-2019 ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος, του που έλαβαν χώρα νομοτύπως, ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών και β) με αριθμ. /25-10-2019 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρος, του που έλαβε χώρα νομοτύπως, ενώπιον της Ειρηνοδίκη Άργους, αμφότερες κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλητεύσεως του ενάγοντος, την 17-10-2019 (βλ. τη με αριθμ. /17-10-2019 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Ναυπλίου, Γεωργίου Ι. Λαυρενιάδη, για την επίδοση στον ενάγοντα), ο οποίος παρέστη κατά τη λήψη τους, απορριπτομένων των προβληθεισών από τον τελευταίο, κατά τη λήψη τους, ενστάσεων, ως μη νόμιμων, ήτοι, αφενός της περί απαράδεκτου αυτών, λόγω έλλειψης αναγραφής στην οικεία κλήση του Α.Φ.Μ. και

του αριθμού αστυνομικής ταυτότητας των βεβαιωσάντων μαρτύρων και αφετέρου της περί εξαίρεσής του αίτησης, λόγω συνδρομής εννόμου συμφέροντος στο πρόσωπό τους περί την έκβαση της δίκης, δεδομένης της κατάργησης της σχετικής διάταξης του άρθρου 400 παρ. 3 ΚΠολΔ, καθώς και 3) η με επίκληση προσκομιζόμενη, επίσης, από τον εναγόμενο, με την προσθήκη στις προτάσεις του, με αριθμό 2-11-2019 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρος, Ιωάννη Βενιέρη του Δημητρίου, η οποία έλαβε χώρα νομοτύπως, ενώπιον της Συμβολαιογράφου Άστρους, Μαρίας Ιω. Γαλάνη, συζύγου Σπυρίδωνος Βουζαλή, κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλητεύσεως του ενάγοντος, την 06-11-2019 (βλ. τη με αριθμ. 06-11-2019 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Ναυπλίου, Γεωργίου Ι. Λαυρενιάδη, για την επίδοση στον ενάγοντα), ο οποίος, όμως, δεν παρέστη κατά τη λήψη της, απορριπτομένων των προβληθεισών από τον ενάγοντα, παραδεκτώς με την προσθήκη στις προτάσεις του, ενστάσεων, αφενός περί απαραδέκτου αυτής και αφετέρου περί εξαίρεσης του μάρτυρος, ως μη νόμιμων, για τους ίδιους ανωτέρω στην παρούσα αναφερόμενους λόγους, από τις ομολογίες που συνάγονται από το σύνολο των περιεχόμενων στις προτάσεις (και την σε αυτές προσθήκη) των διαδίκων ισχυρισμών (αρθρ. 261 ΚΠολΔ) και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη από το Δικαστήριο (αρθρ. 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Ο ενάγων έχει ανεγείρει οικοδομή σε οικόπεδο ιδιοκτησίας του (κατά το έτος 2013 και εφεξής), που αποτελείται από υπόγειο (α' επίπεδο), ισόγειο (β' επίπεδο) και πρώτο (γ' επίπεδο) πάνω από το ισόγειο ορόφους, λόγω δε του επικλινούς του εδάφους σε αυτό, από τη μία πλευρά της φαίνεται να αποτελείται από ισόγειο, πρώτο και δεύτερο (πάνω από το ισόγειο) ορόφους. Ο δε εναγόμενος, ο οποίος είναι κύριος

γειτονικής προς το ακίνητο του ενάγοντος εξοχικής κατοικίας (διαμερίσματος σε συγκρότημα κατοικιών), υπέβαλε, την 01-10-2013, στην Υπηρεσία Δόμησης του Δήμου Βόρειας Κυνουρίας, τη με αριθμ. πρωτ. /01-10-2013 αίτηση, στην οποία αναγράφονταν, κατά λέξη, τα εξής: «Παρακαλώ όπως κάνετε έλεγχο στην οικία του Βασίλη που βρίσκεται στο Κυνουρίας, οδός , θέση , για σωρεία πολεοδομικών παραβάσεων (κτίσιμο μπαλκονιού, αποθήκες που έχουν γίνει διαμερίσματα)». Όπως αποδείχθηκε από το σύνολο των με επίκληση προσκομιζόμενων από τους διαδικούς εγγράφων και ιδίως, από το με αρ. πρωτ. οικ. /02-06-2017 έγγραφο της Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Βόρειας Κυνουρίας, απευθυνόμενο προς τον εναγόμενο και κοινοποιηθέν στον ενάγοντα (Σχετικό 4 των προτάσεων του εναγομένου), η ως άνω Υπηρεσία, η οποία προέβη σε έλεγχο στην ως άνω οικοδομή του τελευταίου, την 17-03-2017, διαπίστωσε τις αναφερόμενες σε αυτό υπερβάσεις της με αριθμ. /1992 οικοδομικής άδειας, οι οποίες αφορούσαν σε όλους (και τους τρεις (3)) τους ορόφους/επίπεδα της οικοδομής, συνεπεία των οποίων: α) το υπόγειο μετετράπη σε ισόγειο και στο α' επίπεδο (υπόγειο) δημιουργήθηκαν δύο διαμερίσματα, επιφάνειας 67,50 τ.μ. και 87,05 τ.μ. αντίστοιχα, β) στο β' επίπεδο (ισόγειο) διαχωρίστηκε (καθ' υπέρβαση της άδειας) το ένα (1) διαμέρισμα σε δύο (2), επιφάνειας εκάστου 45,20 τ.μ. και 67,80 τ.μ. και γ) στο γ' επίπεδο (α' όροφο) επεκτάθηκε, με το κλείσιμο δύο (2) ταρατσών, νότια και βόρεια του α' ορόφου, το διαμέρισμα του ορόφου αυτού, από 78,96 τ.μ. σε 119,92 τ.μ., για δε τις ως άνω «αυθαίρετες κατασκευές» (ως στο ως άνω δημόσιο έγγραφο αναφέρεται) έχει ανασταλεί, κατά το νόμο (ν. 4178/2013), η επιβολή κυρώσεων, δυνάμει των αναφερόμενων στο εν λόγω έγγραφο δηλώσεων υπαγωγής/ρύθμισης και με την καταβολή των οικείων προστίμων εκ

μέρους του δηλούντος-εναγόντος (βλ. τη με α/α /07-10-2013, σε συνέχεια της με α/α /07-12-2011 δήλωσης που υπέβαλε ο τότε κύριος του ακινήτου, τη με α/α /07-10-2013, σε συνέχεια της με α/α /07-12-2011 δήλωσης που υπέβαλε ο τότε κύριος του ακινήτου και τη με α/α /08-12-2016 δήλωση του εναγόντος-Σχετικό 1 των προτάσεων του εναγομένου, σε συνδυασμό με Σχετικά 5 & 6 των προτάσεων του εναγόντος). Από δε το σύνολο των ανωτέρω αποδείχθηκε ότι δεν αποτελεί ψευδή ισχυρισμό, εκ μέρους του εναγομένου, ότι στην οικοδομή του εναγόντος υφίστανται πολεοδομικές παραβάσεις – καθ' υπέρβαση της οικοδομικής άδειας και αυθαίρετες κατασκευές, τις οποίες είχε αντιληφθεί ο ίδιος (ο εναγόμενος) κατά την εκτέλεση των σχετικών με την κατασκευή τους εργασιών, ως κύριος γειτνιάζοντας προς την οικοδομή αυτή ακινήτου και η οποία (εκτέλεσή τους) είχε προηγηθεί, χρονικώς, της υποβολής των σχετικών δηλώσεων και της πληρωμής των αντίστοιχων προστίμων για τη νομιμοποίησή τους, ενώ, επίσης, δεν αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος γνώριζε, με θετικό τρόπο, κατά το χρόνο υποβολής στην αρμόδια πολεοδομική αρχή – δημόσια υπηρεσία της ως άνω αίτησης – καταγγελίας του, ότι είχε ήδη ο κύριος της οικοδομής προβεί, την 07-12-2011, σε σχετική δήλωση υπαγωγής στο ν. 4014/2011, για τη νομιμοποίηση των αυθαιρεσιών, της οριστικής υπαγωγής συντελεσθείσας, άλλωστε, σε κάθε περίπτωση, την 07-10-2013, ήτοι σε χρόνο μεταγενέστερο της υποβολής, αρμοδίως, της επίδικης αίτησης-καταγγελίας του. Συνεπώς, αποκλείεται, με βάση και τα στη μείζονα σκέψη της παρούσας διαλαμβανόμενα, η εκ μέρους του εναγομένου θεμελίωση αδικοπρακτικής του ευθύνης για τη σε βάρος του εναγόντος, επικαλούμενη στην αγωγή πράξη της συκοφαντικής του δυσφήμισης. Σε κάθε περίπτωση, αποδείχθηκε, επιπροσθέτως, ότι η οποιαδήποτε αξίωση του εναγόντος, έναντι του εναγομένου, λόγω αδικοπρακτικής ευθύνης του τελευταίου από την εκ μέρους του

11^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1813 /2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών

(Τακτική Διαδικασία)

δυσφήμιση ή και εξύβριση του ενάγοντος, συντελεσθείσα με την υποβολή από τον εναγόμενο της ως άνω αίτησης-καταγγελίας, έχει υποπέσει στη νόμιμη πενταετή παραγραφή, δεδομένου ότι από το χρόνο που ο ενάγων πληροφορήθηκε την εν λόγω πράξη του εναγομένου και το πρόσωπο του υπαίτιου αυτής (εναγομένου), έως το χρόνο άσκησης της κρινόμενης αγωγής, έχει παρέλθει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των πέντε (5) ετών, της παραγραφής αρξάμενης κατά τη λήξη του έτους, κατά το οποίο ο ενάγων πληροφορήθηκε τα ανωτέρω στοιχεία. Τούτο δε διότι αποδείχθηκε, από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα και ιδίως, από τη με επίκληση προσκομιζόμενη, από τον ίδιο τον ενάγοντα, με αριθμ. /2019 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρος, που τυγχάνει υιός του ενάγοντος, ότι ο τελευταίος πληροφορήθηκε την υποβολή, από τον εναγόμενο, της σε βάρος του καταγγελίας στην Υπηρεσία Δόμησης του Δήμου (Β. Κυνουρίας), όταν κλιμάκιο ελέγχου αυτής, αποτελούμενο από μηχανικούς του Δήμου, προσήλθε, το έτος 2013, στο ακίνητό του και διενήργησε ενδεδειγμένη και επισταμένο έλεγχο για την ανεύρεση των καταγγελλομένων πολεοδομικών παραβάσεων (βλ. 2^η σελίδα, τελευταία παράγραφος και 3^η σελίδα της με αριθμ. /2019 ένορκης βεβαίωσης). Επομένως, η παραγραφή της αγωγικής απαίτησης του ενάγοντος από την ως άνω, επικαλούμενη ως παράνομη και υπαίτια, πράξη του εναγομένου, συμπληρώθηκε την 31-12-2018 (του χρόνου αυτής αρξάμενου την 01-01-2014), η δε υπό κρίση αγωγή ασκήθηκε, με την επίδοσή της, την 09-07-2019, ήτοι μετά τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής της επίδικης, στηριζόμενης στα ανωτέρω περιστατικά, αξίωσης, γενομένης δεκτής, ως ουσιαστικά βάσιμης, της προβληθείσας από τον εναγόμενο ένστασης παραγραφής και παρελκούσης, συνεπώς, της εξέτασης της ύπαρξης τυχόν περαιτέρω (ήτοι, πέραν της συκοφαντικής δυσφήμισης) αδικοπρακτικής ευθύνης του εναγομένου, με βάση τα περιστατικά αυτά.

Αποδείχθηκε, περαιτέρω, ότι, ακολούθως, ο εναγόμενος υπέβαλε, την 12-08-2014, στον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.) και στην Περιφερειακή Υπηρεσία Τουρισμού Πελοποννήσου (του Υπουργείου Τουρισμού), τη με αριθμ. πρωτ. /12-08-2014 αίτηση, στην οποία αναφέρονταν, κατά λέξη, τα εξής: «Πρόκειται για το σπίτι του [redacted] που βρίσκεται στο [redacted] του νομού Αρκαδίας επαρχία Βόρειας Κυνουρίας στη θέση [redacted] οδός τέρμα [redacted] ανάμεσα στα συγκροτήματα [redacted] και [redacted] το οποίο έχει μετατρέψει σε ενοικιαζόμενα διαμερίσματα-δωμάτια εδώ και μία πενταετία περίπου. Από προσωπική εμπειρία γνωρίζω τα ενοικιάζει σε ξένους και Έλληνες χωρίς να εκδίδει αποδείξεις και χωρίς να υπάρχει πουθενά στο κτίριό του διακριτικό του Ε.Ο.Τ. Σας παρακαλώ όπως προβείτε στις νόμιμες διαδικασίες και ελέγχους και να με ενημερώσετε για την εξέλιξη της υποθέσεως. Το όνομά μου είναι [redacted]

[redacted] οδός [redacted] 21 TK 17343 Αθήνα με email: [redacted] (το σύνηθες υποζύγιο που πληρώνει όλους τους φόρους Αθήνα 07.08.2014)». Κατόπιν, απευθυνόμενος στην ίδια ανωτέρω δημόσια υπηρεσία, υπέβαλε το με αριθμ. πρωτ. 15-09-2014 έγγραφο, στο οποίο αναφέρονταν, κατά λέξη, τα εξής: «Σε συνέχεια της καταγγελίας που έκανα για τα ενοικιαζόμενα δωμάτια στο Ξηροπήγαδο του [redacted] σας παραθέτω το site και τον τιμοκατάλογο: [redacted] το δεύτερο σπίτι από αριστερά». Της δε ως άνω καταγγελίας στην αρμόδια δημόσια αρχή ακολούθησε, την 12-09-2014, επιτόπιος έλεγχος-επιθεώρηση από αρμόδιο Κλιμάκιο Ελέγχου του Ε.Ο.Τ., κατά τον οποίο δε διαπιστώθηκε η καταγγελθείσα μη νόμιμη χρήση και λειτουργία του οικοδομήματος, ως τουριστικού καταλύματος, με την αιτιολογία ότι ο μεν πρώτος όροφος της οικοδομής μισθωνόταν, κατά το χρόνο του ελέγχου, με σύμβαση

12^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1813 /2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών

(Τακτική Διαδικασία)

αστικής μίσθωσης (από 05-06-2013 έως 09-12-2014), για τη μόνιμη διαμονή στο διαμέρισμα αυτού υπαλλήλου της μισθώτριας εταιρείας (με την επωνυμία ') και των μελών της οικογένειάς του, το δε ισόγειο χρησιμοποιούνταν από τον ιδιοκτήτη-ενάγοντα, ως κατοικία του. Σημειώθηκε, πάντως, στο με αρ. πρωτ. '27-01-2015 έγγραφο που απέστειλε η ανωτέρω υπηρεσία τουρισμού στον καταγγέλλοντα εναγόμενο, κοινοποιηθέν και στο Αστυνομικό Τμήμα Παράλιου Άστρους, προκειμένου το τελευταίο να παρακολουθεί και να ελέγχει τυχόν παράνομη λειτουργία του οικοδομήματος, ως τουριστικό κατάλυμα, ότι ο ενάγων είχε ήδη υποβάλει, την 06-02-2014, στην Π.Υ.Τ. Πελοποννήσου, τη με αριθμ. πρωτ. 06-02-2014 αίτηση για έγκριση αρχιτεκτονικών σχεδίων, μετά των απαιτούμενων δικαιολογητικών, προκειμένου να του χορηγηθεί Ειδικό Σήμα Λειτουργίας Ενοικιαζόμενων Δωματίων, η οποία, όπως προκύπτει από τα με επίκληση προσκομιζόμενα από τον ενάγοντα έγγραφα έγινε δεκτή, για τη λειτουργία τουριστικού καταλύματος δυναμικότητας τεσσάρων (4) διαμερισμάτων, ευρισκόμενων στα τρία (3) επίπεδα της οικοδομής και ειδικότερα, ενός (1) εξάκλινου τετράχωρου διαμερίσματος στο υπόγειο (α' επίπεδο), ενός (1) τρίκλινου δίχωρου και ενός (1) πεντάκλινου τρίχωρου διαμερισμάτων στο ισόγειο (β' επίπεδο) και ενός (1) εξάκλινου τετράχωρου διαμερίσματος στον α' όροφο (γ' επίπεδο) (βλ. το με αριθμ. πρωτ. '29-10-2014 έγγραφο της Περιφερειακής Υπηρεσίας Τουρισμού Πελοποννήσου), ενώ, κατόπιν, την 22-01-2015, χορηγήθηκε για τη λειτουργία ατομικής επιχείρησης ενοικίασης επιπλωμένων διαμερισμάτων στο ακίνητο ιδιοκτησίας του ενάγοντος ειδικό σήμα, δυνάμει της με αρ.πρωτ. απόφασης της Περιφερειακής Υπηρεσίας Τουρισμού Πελοποννήσου. Από δε τα ανωτέρω αποδειχθέντα περιστατικά προκύπτει ότι, κατά το χρόνο διενέργειας του επιτόπιου ελέγχου για τη διαπίστωση τυχόν παράνομης λειτουργίας τουριστικού καταλύματος/ενοικιαζόμενων

διαμερισμάτων στην οικοδομή ιδιοκτησίας του ενάγοντος, στην οποία, κατά τα ανωτέρω στην παρούσα αναφερόμενα, είχαν ανεγερθεί και διαμορφωθεί πέντε (5) χωριστά διαμερίσματα, ήτοι δύο (2) στο υπόγειο, δύο (2) στο ισόγειο και ένα (1) στον α' πάνω από το ισόγειο όροφο και για τέσσερα (4) από τα οποία (1 στο υπόγειο, 2 στο ισόγειο και 1 στον 1^ο όροφο) είχε ο ενάγων, σε προηγούμενο του ελέγχου χρόνο, υποβάλει σχετική αίτηση προς αδειοδότηση για τη λειτουργία επιχείρησης ενοικιαζόμενων διαμερισμάτων, σύμφωνα με τα ανωτέρω στην παρούσα αναφερόμενα, ως αποδειχθέντα, διαπιστώθηκε η μη χρήση και λειτουργία, ως τουριστικού καταλύματος, μόνο του διαμερίσματος του α' ορόφου, το οποίο είχε ήδη από το μήνα Ιούνιο του έτους 2013 εκμισθωθεί με σύμβαση αστικής μίσθωσης και του διαμερίσματος του ισόγειου, στο οποίο διέμενε ο ιδιοκτήτης-ενάγων, δίχως, συνεπώς, να ελεγχθεί η χρήση ή μη και για ποιο σκοπό, των λοιπών τριών (3) διαμερισμάτων της οικοδομής, ήτοι του ενός (1) ακόμα διαμερίσματος στο ισόγειο και των δύο (2) διαμερισμάτων του υπογείου και σε κάθε περίπτωση, δίχως να αναγραφεί οτιδήποτε, σχετικά με τη χρήση αυτών, στο σχετικώς αποσταλθέν στον εναγόμενο – καταγγέλλοντα έγγραφο της επιληφθείσας του ελέγχου δημόσιας υπηρεσίας. Συνεπώς, δε δύναται να εξαχθεί ασφαλές συμπέρασμα περί της ορθότητας και πληρότητας των διαπιστώσεων του διενεργηθέντος ελέγχου/επιθεώρησης, εκ μέρους του αρμόδιου κλιμακίου του Ε.Ο.Τ. Αντίθετα, από τα αναφερόμενα, ως βεβαιωθέντα ενόρκως, στις με επίκληση προσκομιζόμενες από τον εναγόμενο ένορκες βεβαιώσεις, ιδίως σε αυτές των μαρτύρων

(με αριθμ. 3) και (με αριθμ.

2019), οι οποίοι τυγχάνουν από μακρού χρόνου γείτονες των διαδίκων, όντας αμφότεροι ιδιοκτήτες ακινήτων (εξοχικών κατοικιών) στον οικισμό Β. Κυνουρίας (περιοχή και συνεπώς, διαθέτοντας, αμφότεροι, ίδια γνώση και αντίληψη της

πραγματικής κατάστασης των ακινήτων της περιοχής, καθώς και όσων διαμείβονται στη γειτονιά τους, κατά το χρόνο διαμονής τους στην περιοχή, ιδίως κατά τους εαρινούς, θερινούς και φθινοπωρινούς μήνες, αποδεικνύεται ότι ο ενάγων ήδη από μακρού χρόνου και πάντως, από χρόνο προγενέστερο της επίδικης αίτησης-καταγγελίας του εναγομένου στην τοπικά αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Τουρισμού και τον Ε.Ο.Τ., παραχωρούσε προς μικρής διάρκειας χρήση τουλάχιστον κάποια από τα πέντε (5) συνολικά διαμερίσματα που βρίσκονται στην τριώροφη οικοδομή ιδιοκτησίας του, έναντι αμοιβής, σε επισκέπτες-τουρίστες, είτε Έλληνες είτε αλλοδαπούς, δίχως να έχει προηγουμένως αδειοδοτηθεί σχετικά από τις αρμόδιες Αρχές, γεγονός το οποίο είχε καταστεί, σταδιακά, ευρέως γνωστό μεταξύ των κατοίκων του οικισμού του Ξηροπήγαδου, στους οποίους περιλαμβάνονται τόσο ο εναγόμενος, όσο και οι ως άνω, ενόρκως βεβαιώσαντες μάρτυρες. Οι δε ενόρκως βεβαιώσαντες μάρτυρες, των οποίων τις βεβαιώσεις, ενώπιον της αρμόδιας αρχής, επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων, πλην του ενός εξ αυτών, που τυγχάνει υιός του τελευταίου, αφενός δεν είναι κάτοικοι της περιοχής του ούτε διατηρούν εξοχικές κατοικίες σε αυτήν, αντλώντας, συνεπώς, τη σχετική με τα επίδικα περιστατικά γνώση τους από τον ίδιο τον ενάγοντα και τα μέλη της οικογένειάς του, αφετέρου αρνούνται, γενικώς, τη λειτουργία επιχείρησης ενοικίασης διαμερισμάτων στην οικοδομή του ενάγοντος, τόσο κατά το χρόνο που έλαβαν χώρα τα επίδικα κρίσιμα γεγονότα όσο και κατά το χρόνο που βεβαιώνουν ενόρκως περί αυτών, ήτοι, ακόμα και αφότου η σχετική επιχείρηση ενοικίασης αδειοδοτήθηκε και άρχισε να λειτουργεί νόμιμα (το έτος 2015), σύμφωνα με τα ανωτέρω στην παρούσα διαλαμβανόμενα, ως αποδειχθέντα, αναφέροντας, δε, μόνο ότι τα διαμερίσματα της οικοδομής του ενάγοντος κατοικούνται μόνιμα από τον ίδιο και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς του, ήτοι τη σύζυγο και τα

τρία (3) τέκνα τους. Από το σύνολο, επομένως, των κατά τα ανωτέρω αποδειχθέντων, προκύπτει ότι δεν ήταν ψευδές το περιεχόμενο της καταγγελίας του εναγομένου προς τις αρμόδιες δημόσιες υπηρεσίες, ούτε, εξάλλου, αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος ενήργησε, σε κάθε περίπτωση, εν γνώσει της αναλήθειας των από αυτόν καταγγελλόμενων σε βάρος του ενάγοντος, με σκοπό την βλάβη του, περιουσιακή ή μη. Απευθύνθηκε, αντιθέτως, ως είχε δικαίωμα και σε κάθε περίπτωση, δίχως τούτο να απαγορεύεται ή να συνιστά αθέμιτη ή ανήθικη πρακτική, αντίθετη προς τις επιταγές της εννόμου τάξης και προς το γενικότερο πνεύμα του δικαίου, προς την καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδια ελεγκτική δημόσια αρχή, η οποία και όφειλε, κατόπιν της καταγγελίας του εναγομένου, να ελέγξει τη συμπεριφορά του καταγγελλθέντος ενάγοντος για τη διαπίστωση τυχόν παραβάσεων της οικείας νομοθεσίας. Επιπλέον, από τη διατύπωση και το περιεχόμενο των από τον εναγόμενο καταγγελλομένων προς την Περιφερειακή Υπηρεσία Τουρισμού Πελοποννήσου και τον Ε.Ο.Τ., δε συνάγεται σκοπός απομείωσης της τιμής και υπόληψης του ενάγοντος, ήτοι εξύβρισής του, αλλά, τουναντίον, προκύπτει ότι αυτός εξέθεσε, με περιεκτικό και ευσύνοπτο τρόπο, τους λόγους της αναφοράς του προς την αρμόδια αρχή, οι οποίοι είναι αναγκαίοι για την επαρκή θεμελίωσή της, καθώς και τις πηγές της γνώσης και αντίληψής του επί των καταγγελλομένων περιστατικών, ήτοι, εν προκειμένω, ότι ο ίδιος παρατηρούσε, επί πενταετία, την είσοδο και έξοδο, επισκεπτών, Ελλήνων και αλλοδαπών, με αποσκευές, από το ακίνητο του ενάγοντος, οι οποίοι διέμεναν σε αυτό για μικρά, κάθε φορά, χρονικά διαστήματα, καθώς και τα στοιχεία της ιστοσελίδας, στην οποία βρίσκονταν αναρτημένα στα στοιχεία του ακινήτου του ενάγοντος, προς ενοικίαση βραχείας διάρκειας, καθώς και ο τιμοκατάλογος για τις σχετικά παρεχόμενες υπηρεσίες διαμονής. Συνεπώς, γενομένης δεκτής της περί άρσης του άδικου και παράνομου

χαρακτήρα της συμπεριφοράς του ενάγοντος, η οποία εκδηλώθηκε με τη σε βάρος του ενάγοντος καταγγελία στις (διοικητικές) Αρχές, ένστασης του εναγομένου και απορριπτομένης, αντίστοιχα, της περί συνδρομής σκοπού εξύβρισης αντένστασης του ενάγοντος, ουδόλως η επίδικη συμπεριφορά του ενάγοντος συνιστά, καθ' οιονδήποτε τρόπο, παράνομη και υπαίτια προσβολή της προσωπικότητας του ενάγοντος και ιδίως, της τιμής και υπόληψης αυτού, ώστε να μη δύναται, περαιτέρω, να θεμελιωθεί και αποδειχθεί η αιτούμενη, με την κρινόμενη αγωγή, απαίτηση για χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αγωγή να απορριφθεί κατ' ουσίαν. Τέλος, πρέπει να καταδικαστεί ο ενάγων στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του εναγομένου, κατόπιν σχετικού αιτήματός του, λόγω της ήττας του (αρθρ. 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

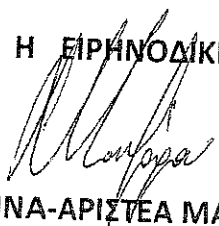
ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του ενάγοντος τη δικαστική δαπάνη του εναγομένου, την οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 30-08-2021, απόντων των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, με την παρουσία της Γραμματέως της έδρας.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΑΡΙΣΤΕΑ ΜΑΓΚΛΑΡΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογράφεται μόνο από τον
Ειρηνοδίκη επειδή η γραμματέας
κωλύεται.

3 0 ΑΥΓ. 2021

Αθήνα, _____
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟΥ

